

ILMAN JUMALAA MAAILMASSA

Teksti: Kristina Roy
Kuvitus: Suzanne Gilmore

Julkaisija: CEF of Europe
Kilchzimmer
4438 Langenbruck
Switzerland
www.cefeurope.com

Jakelu Suomessa: Lastenmissio
Finland
www.lastenmissio.fi

Copyright © 2000 Child Evangelism Fellowship of Europe.
All rights reserved.

Copyright © 2011 Child Evangelism Fellowship of Europe.
Kaikki oikeudet pidätetään. Toimitettu suomeksi 2017.

Raamatun suomennos 1992 © Kirkon keskusrahasto

Kristina Royn elämäkerta

Kristina Royn ja hänen sisarensa Marian elämä on todistus siitä, mitä Jumala voi tehdä heikkojen ihmisten kautta, jotka antautuvat palvelemaan Jumalaa.

Monista vaikeuksista huolimatta Kristina ei pelännyt, vaan seurasi rohkeasti Jeesusta saavuttaakseen päämääränsä. Hän uskoi lujasti raamatunkohtaansa, joka oli kirjoitettuna Stara Turan vanhainkodin, Domov bielych hlav (Valkoisten päiden koti), seinään. Siinä sanottiin: *”Enkö sanonut sinulle, että jos uskot, saat nähdä Jumalan kirkkauden” (Job. 11:40)*. Hän eli näiden sanojen mukaisesti.

Kristina syntyi Stara Turassa, Slovakiassa, elokuun 18. päivänä 1860 luterilaisen pastorin perheeseen. Hän perusti sisarensa kanssa Modry KrIz (Sininen risti) -nimisen raittiusseuran kirkon yhteyteen. He kertoivat evankeliumia ja taistelivat kansallissyntiä, juopottelua vastaan.

Tämän lisäksi he olivat aktiivisia sosiaalityössä, erityisesti hylättyjen lasten parissa. He perustivat lastenkodin, sairaalan, retkeilymajan ja vanhainkodin. Talous perustui lahjoituksiin. Uskovat työntekijät koulutettiin ja he palvelivat Herraa ilman vakuutuksia tai eläkettä.

Royn siskokset rakastivat Jumalaa. He rakastivat myös kotimaatansa Slovakiaa ja maanmiehiään. Tämä rakkaus heijastuu monissa lauluissa, joissa he ylistävät Jumalaa ja osoittavat tien Jumalan luo. He sävelsivät ja sovittivat yli 100 laulua, joista monet on käännetty saksaksi ja muillekin kielille.

Kristina Roy tunnetaan myös kirjallisuustyöstään. Hän käytti kirjoittamisen ja puhujan lahjojaan Vecemica-lehdessä, kuten myös yli 50 kirjassaan, joita hän kirjoitti eri ikäisille. Hän on monissa maissa tunnettu kirjailija ja hänen kirjojaan on käännetty 25 kielelle.

Kristinan ensimmäinen kirja ”Ilman Jumalaa maailmassa” kirjoitettiin yhden illan aikana, polvillaan ulla-kolla kynttilänvalossa. Se käännettiin 21 kielelle, myös kiinaksi. Se oli ensimmäinen slovakialainen kirja, joka on käännetty muille kielille.

Kristina Roy kuoli vuonna 1936 Stara Turassa, missä hän eli lähes koko elämänsä. Ne, jotka olivat tekemisissä hänen kanssaan, saivat häneltä toivoa, voimaa ja näyn. Hänen elämänsä ja työnsä vaikuttivat sekä hänen oman sukupolvensa ihmisiin että tuleviinkin sukupolviin. Hänen lauluissaan ja kirjoissaan on vahva sanoma ja ne auttavat terveen, kristillisen luonteen muotoutumisessa.

Ilman Jumalaa maailmassa

Tavoitteet:

1. Auttaa lasta ymmärtämään Jumalan pelastussuunnitelmaa.
2. Herättää uskovassa lapsessa halu elää läheisessä suhteessa Jeesuksen kanssa ja kertoa Jeesuksesta toisille lapsille.

Raamatunlause:

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.” (Joh. 3:16)

Laulu:

”Rakkaat ovat Jeesukselle, kaikki lapset maailman...” tai ”Jeesus mua rakastaa...” tai vastaava.

Havaintovälineet:

Näyttökuvat 1–8

Havainnollistettu raamatunlause Joh. 3:16

Raamatunlauselaput lapsille

Havainnollistettu laulu: ”Rakkaat ovat Jeesukselle” nuotteineen

Kertomuksen tiivistelmä:

(lue ensin kertomus kokonaan ymmärtääksesi tämän paremmin)

Kuva 1. Kylmä talvi. Orpo Martinko pormestarin perheeseen. Ei kouluun. Kiitätkö Jumalaa?

Kuva 2. Muutoksia. Pormestarin vaimo, Andrej. Lammaspaimeneksi. Bundas. Uusi koti. Yksin. Siivous. Rakasti luontoa. Hyvä Paimen? Kysymyksiä.

Kuva 3. Halusi kirkkoon, haluatko sinäkin? Nuoren miehen tapaaminen. Saarna. Joh. 3:16. Jeesus ei tehnyt syntiä. Room. 3:23. Jeesuksen kuolema. Martinko itki. Ylösnousemus. Taivas. Ilm. 3:20. Jeesus kutsuu sinua! Martinko ei osannut lukea. Kiitollisuus koulusta? Martinkon rukous.

Kuva 4. Orpo Jozko osasi lukea ja muutti Martinkon luo. Raamattu! Luetko sinä Raamattua? Jozko opetti kirjaimia. Oppi lukemaan. Talvella kouluun. Kirkkoon. Onnellinen.

Kuva 5. Kyläläiset rakastivat. Esimerkkinä muille. Kehotti tottelemaan Jumalaa. Todistaako elämäsi Jeesuksesta? Sunnuntain vietto. Elämän Kirja. Onko sinun nimesi siinä? Joh. 3:16. Sielunhoitomahdollisuus.

Kuva 6. Vajaan nukkumaan. Lammas kadoksissa. Myllärin vaimon moitteet. Etsimään. Määkäisy. Joh. 19:10. Liuku kivikkoon. Aamulla Bundas.

Kuva 7. Takaisin kylään. Väsynyt, mutta iloinen. Naiset valittivat. Murhe. Anteeksianto. Heikko kunto, sairaus.

Kuva 8. Kylmä yö vajassa. Martinko puhuu Jeesukselle kuumeisena. Haudankaivaja. Martinko kylään, sänkyyn. Kiitokset, moite. Hyvästit. Taivaan kotiin.

Kertomus

Kuva 1

Eivät vanhatkaan ihmiset muistaneet näin kylmää talvea. Elettiin joulukuuta 1800-luvulla. Eräänä iltana kirkon pihan läheltä löydettiin kuoliaaksi jäänyt nainen. Kukaan kyläläinen ei tuntenut häntä eikä kukaan tiennyt, mistä hän oli tullut. Kaikki säälivät naista, etenkin, kun he löysivät myös pienen vauvan. Lapsi oli poika ja vielä elossa. Mitä hänelle tapahtuisi?

Kylän pormestarin vaimo päätti ottaa lapsen hoitoonsa. Pojalle annettiin nimeksi Martinko. Elämä pormestarin talossa ei ollut huonoa. Martinko sai ruokaa ja vaatteita. Hän nukkui vauvana takan nurkalla, mutta viisivuotiaana hänet siirrettiin nukkumaan talliin. Kanit ja vanha lehmä asuivat myös tallissa.

Vanha lehmä katseli, kuinka hän meni nukkumaan, ja ihmetteli, kun hän ei koskaan rukoillut. Ennen kuin lehmä meni nukkumaan, se notkisti jalkansa ja lähetti huokauksen Jumalalle. Se ei tiennyt, että jonkun olisi täytynyt opettaa Martinkolle rukouksesta, jotta tämä olisi voinut rukoilla. Mutta kukaan ei välittänyt siitä, osasiko Martinko rukoilla. Pormestarin vaimo ei siitä välittänyt, ehkä hänkään ei koskaan rukoillut. Hän oli vain iloinen, että Martinko oli tottelevainen, eikä kiukutellut.

Entä sinä? Kiitätkö Jumalaa kuluneesta päivästä ja varjeluksesta, kun menet nukkumaan? Kiitätkö aamulla siitä, että hän antoi uuden päivän? Kiitätkö häntä vaatteista, ruuasta, vanhemmista, sisaruksista ja kaikista hyvistä lahjoista, joita saat häneltä?

Martinkoa ei opetettu rukoilemaan eikä häntä lähetetty kouluun. Pormestarin vaimo ajatteli, että koska Martinko oli orpo, hänen ei tarvitse mennä kouluun. Martinko ei oppinut lukemaan eikä kirjoittamaan, koska hän pysyi aina kotona.

Kuva 2

Kun Martinko oli 11-vuotias, pormestarin vaimo kuoli. Martinkon elämään tuli muutoksia. Hän sai edelleen asua pormestarin luona, mutta hänet lähetettiin työskentelemään vanhan Andrejn, kylän lammaspaimenen kanssa. Vanha Andrej oli heikko ja sairaalloinen ja laitumet olivat kaukana. Martinkosta tuli hyvä lammaspaimen. Hän oppi rakastamaan eläimiä pormestarin luona, ne olivat hänen parhaita ystäviään. Eläimetkin rakastivat häntä. Lehmät, vasikat ja jopa lampaatkin seurasivat torven ääntä. Se oli merkinä siitä, että Martinko oli lähdessä laitumelle. Vanhan Andrejn koira, Bundas, oli apuna. He pitivät toisistaan ja huolehtivat laumasta yhdessä.

Vuoden kuluttua vanha Andrejkin kuoli ja Martinko valittiin kylän paimeneksi. Andrej jätti hänelle vanhan majansa. Ikkunat oli tilkitty oljilla niin, ettei aurinko paistanut sisään kesällä eikä kylmä tuuli pu-

haltanut talvella. Seinät olivat alkaneet jo murentua ja ne olivat täynnä hämähäkinseittejä. Lattiaa peittivät roskat, oljet ja pöly vuosien takaa.

Kun Martinko näki majan, hän istui portaalle ja itki. Ensimmäistä kertaa elämässään hän ymmärsi, ettei maailmassa ollut ketään, joka pitäisi hänestä huolta. Hän oli yksin. Istuessaan itkemässä hän yhtäkkiä kuuli linnunlaulua. Hän katsahti ylös ja huomasi linnunpesän, jota varpuset puhdistivat.

Martinko oli häpeissään. Hän päätti, ettei hänkään antaisi kotinsa olla näin likainen. Martinko alkoi siivota. Kun kylän naiset näkivät, mitä Martinko oli tekemässä, he päättivät auttaa häntä. He kalkitsivat mökin seinät, miehet korjasivat katon ja tekivät Martinkolle pöydän ja penkin. Martinko oli kiitollinen ja onnellinen.

Hän piti talonsa siistinä, mutta hänen mielipaikkansa oli metsä. Hän rakasti kaunista luontoa. Kun karja laidunsi rauhallisesti, Martinko punoi koreja pajusta myyntiä varten. Usein hän mietti: ”Kuka teki kaiken tämän kauneuden? Kuka käskee auringon nousta joka aamu ja laskea iltaisin? Ehkä se oli Jumala, jonka nimessä pormestari vannoi ja josta naiset puhuivat, kun joku kuoli: ”Jumala hyvydessään otti luoksensa tämän ihmisen!” Jos Jumala on tehnyt tämän kaiken niin hienosti, hänen täytyy olla suuri ja viisas isäntä!”

Martinkolla ei ollut ketään, jolta kysyä. Hän katsoi taivaalle ja sanoi: ”Jumalani, en tiedä mitään sinusta. Mutta koska sinä voit tehdä mitä tahansa, auta minua oppimaan sinusta jotakin.” Martinko uskoi Jumalan kuulleen häntä. Hän oli niin ajatuksiinsa vaipunut, ettei ollut huomannut yhden lampaan juuttuneen tiheikköön. Kuitenkin hän pystyi pelastamaan lampaansa ja tuomaan sen takaisin laumaan.

Jotkut kylän naisista näkivät hänet pelastamassa lammasta. He sanoivat: ”Ihan niin kuin Hyvä Paimen, josta Jeesus Kristus puhui.” Kuka oli Hyvä Paimen ja kuka oli Jeesus Kristus? Martinko ei tiennyt. Kukaan ei ollut kertonut hänelle, että Jeesus on Jumalan Poika. Martinkolla oli paljon kysymyksiä Jeesuksesta, mutta kukaan ei vastannut hänen kysymyksiinsä.

Kuva 3

(Kuvassa näkyvä musta viiva osoittaa, miten synty erottaa.)

Oli sunnuntai. Jokainen meni kirkkoon, paitsi Martinko, joka ajoi karjaa laitumelle. Hän ei ollut eläissään ollut kirkossa. Kerran talvella hän toivoi pääsevänsä sinne, mutta ihmiset sanoivat, ettei hänellä ollut kunnan vaatteita, eikä hän osannut lukea. Hän meni äitinsä haudalle ja itki. Haudankaivaja näki pojan ja sääli häntä. Hän yritti lohduttaa poikaa sanomalla, että seurakunta ostaisi hänelle uuden puvun ja kun tulisi uusi talvi, hän voisi mennä kirkkoon. Martinko ilostui.

Oletko sinä iloinen, kun pääset kirkkoon, pyhäkouluun tai raamattukerhoon, vai menetkö sinne vastahakoisesti?

Martinko ajoi laumansa joelle. Hän kuuli kirkonkellojen soivan ja tuli surulliseksi. Hän oli surullinen, koska toiset saivat olla kirkossa kuuntelemassa Jumalan sanaa ja hänen täytyi olla paimenessa.

Yhtäkkiä hän näki muukalaisen lähestyvän. Mies oli nuori, siististi pukeutunut ja kysyi tietä kylään. Mies huomasi Martinkon olevan surullinen. He alkoivat jutella ja Martinko sai selville, että miehestä tulisi pastori.

Martinko pyysi vierasta saarnaamaan, koska hän ei ollut koskaan kuullut saarnaa. Kun nuori mies ymmärsi, miten vähän Martinko tiesi Jumalasta, hän oli yllättynyt: ”Poikaseni, sinä olet ilman Jumalaa maailmassa ja ilman Kristusta!” Mies alkoi saarnata Jeesuksen syntymästä. ”Siitä joulussa juuri on kysymys! Joulu muistuttaa meitä siitä, että Jumala lähetti ainoan Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, maailmaan. Ennen kuin Jeesus syntyi maailmaan, hän oli Isänsä kanssa taivaassa. Jumala haluaa kaikkien olevan kerran taivaassa. Ihmiset olivat tottelemattomia ja Jumalan sana kutsuu sitä synniksi. Synti erottaa ihmiset Jumalasta. Jumala on pyhä ja synnitön, eikä voi sietää syntiä. Hän rakastaa ihmisiä. Hän rakastaa niin paljon, että lähetti ainoan Poikansa.” Sitten mies luki Raamatusta jakeen, jonka opettelemme tänään.

(Voit sanoa jakeen Job. 3:16 yhdessä lasten kanssa. Käytä tekstin lopusta löytyvää havaintovälinettä.)

Jeesus syntyi pieneksi vauvaksi, kuten sinäkin. Hän kasvoi samalla tavalla kuin sinä ja hänellä oli samoja ongelmia kuin lapsilla on, joten hän ymmärtää sinua. Päinvastoin kuin kukaan muu, hän ei koskaan tehnyt syntiä. Hän totteli Jumalaa. Jos olet tottelematon, teet syntiä. Jumala näyttää sanassaan, Raamatussa, mitä meidän pitää tehdä. Esimerkiksi Ef. 6:1:stä luemme: ”*Lapset olkaa vanhemmillenne kuuliaisia*”. Jos et tottele vanhempiasi, teet syntiä, koska et tottele Jumalaa (*tai anna joitakin konkreettisia esimerkkejä synnistä*). Jeesus ei koskaan tehnyt syntiä, ei ajatuksissa, sanoissa eikä teoissa. Hän teki vain hyvää, mutta silti kaikki eivät pitäneet hänestä.

Ihmiset eivät halunneet kuulla olevansa väärintekijöitä, syntisiä. Ihmiset ovat samanlaisia nykyäänkin. Monet lapset ja aikuisetkin ajattelevat, että he eivät ole syntisiä tai he eivät ajattele syntejään. Mutta Jumalan sana sanoo: ”*Kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta*” (Room. 3:23). Kaikki – se tarkoittaa meitä molempia, sinua ja minua. Me olemme tehneet syntiä. Silloin ihmiset eivät halunneet katua syntejään ja he päättivät tappaa Jeesuksen. Jeesus naulittiin ristille ja hän kuoli.

Jeesus olisi voinut puolustaa itseään, mutta hän suostui kuolemaan edestämme. Hän tuli maailmaan kuollakseen ihmisten puolesta. Jumala rankaisi viatonta Poikaansa, Jeesusta, meidän puolestamme. Jumalan sana sanoo: ”*Kärsihän Kristuskin ainutkertaisen kuoleman syntien tähden, syytön syntisten puolesta*” (1. Piet. 3:18). Hän kuoli, jotta sinä voisit elää ikuisesti. Sitten Jeesuksen ruumis panttiin hautaan.

Tässä nuoren miehen oli lopetettava, sillä Martinko itki, kun hän ajatteli, että Jeesus oli kuollut hänen puolestaan pelastaakseen hänet kadotuksesta. Hän itki niin katkerasti, ettei hän lopettanut, ennen kuin mies alkoi lukea hänelle Raamattua. Mies luki Jeesuksen hautaamisesta ja siitä, kuinka hän ei pysynyt haudassa. Hän nousi ylös kolmantena päivänä. Hän oli maan päällä 40 päivää. Hän ilmestyi opetuslapsilleen ja monet ihmiset näkivät hänet. Sitten hän meni takaisin taivaaseen.

Siellä hän on nytkin ja hänellä on kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Hän on Jumala ja näkee sinut joka tilanteessa. Hän tietää kaiken sinusta. Hän rakastaa sinua ja haluaa viedä sinut taivaaseen, kun hän tulee takaisin jonain päivänä. Jeesus on luvannut tulla takaisin ja viedä omansa mukanaan. Haluatko olla niiden joukossa, jotka menevät taivaaseen Jeesuksen kanssa? Oletko epävarma, mitä sinun pitäisi tehdä? Katso mitä Jeesus sanoo *Ilm. 3:20:ssa*: ”Minä seison ovelle ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän.”

Jeesus kolkuttaa elämäsi ovelle ja kutsuu sinua tunnustamaan syntisi hänelle, koska hän tahtoo antaa syntisi anteeksi. Voit vastata hänelle juuri nyt tai kotona tai jossain hiljaisessa paikassa. Rukoilen nyt. Jos tunnet sydämässäsi, että haluat tunnustaa syntisi nyt, voit yhtyä rukoukseen hiljaa mielessäsi: ”Herra Jeesus, tiedän että olen monesti ollut tottelematon ja tehnyt syntiä. Uskon, että sinua rangaistiin minun synneistäni. Kun nyt koputat elämäni ovelle, avaan sen sinulle. Anna syntini anteeksi ja tule elämäni. Haluan sinun olevan Herrani ja Pelastajani. Aamen.”

Martinko piti sanoista, jotka vieras luki. Hän halusi saada Raamatun ja lukea sitä joka päivä. Mutta hänellä oli suuri ongelma – hän ei osannut lukea.

Oletko kiitollinen Jumalalle siitä, että voit käydä koulua? Muista kunnioittaa opettajiasi, jotka opettavat sinua kirjoittamaan, lukemaan, laskemaan ja paljon muuta. Kaikilla lapsilla ei ole sellaista mahdollisuutta. Jos osaat lukea, lue hyviä kirjoja ja lue Raamattua joka päivä. Opit monia hyviä asioita, joista on sinulle hyötyä.

Martinko halusi oppia lisää Jumalasta ja Jeesuksesta sekä erityisesti siitä kauniista paikasta, johon Jeesus vie omansa. Hän rukoili Jeesusta lähettämään jonkun, joka voisi opettaa häntä lukemaan, ja hän uskoi Jumalan kuulleen rukouksen. Jonain päivänä hän osaisi lukea Pyhää Kirjaa itse.

(Jos haluat kertoa kertomuksen kahdessa osassa, lopeta tähän).

Kuva 4

Toinenkin poika kylästä jäi orvoksi, kun hänen äitinsä kuoli. Jozko oli kahdeksanvuotias, nuorempi kuin Martinko. Hän kävi jo koulua ja osasi lukea ja kirjoittaa. Martinko kysyi pormestarilta, voisiko Jozko tulla asumaan hänen luokseen. Pyyntöön suostuttiin.

Muuttaessaan Jozkon tavaroita omaan majaan, Martinko innostui huomattuaan Raamatun Jozkon kirjojen joukossa. Martinkon halu oppia lukemaan kasvoi päivä päivältä. Ajattele, nyt hänen kotonaan oli Raamattu, mutta hän ei voinut lukea sitä.

Haluatko sinä lukea Raamattua? Onko sinulla oma Raamattu? Pidätkö sitä kirjahyllyssä ja muistat toisinaan, että sitä pitäisi lukeakin? Tuotko sen mukana pyhäkouluun tai kerhoon?

Martinko halusi kovasti tietää kaiken, mitä Raamattuun oli kirjoitettu. Hän halusi niin paljon, että alkoi opetella lukemista. Jozko opetti hänelle yhden kirjaimen joka päivä. Kun Jozko oli koulussa, Martinko huolehti eläimistä ja harjoitteli kirjainta. Alku oli hidasta eikä opettelu sujunut kovin hyvin, mutta hän oli sitkeä. Vähän ajan päästä hän osasi tehdä sanoja. Suuri päivä oli se, kun Martinko pystyi lukemaan joitakin sanoja Raamatusta, eikä hänen tarvinnut odottaa Jozkoa lukemaan.

Martinko edistyi lukemisessa ja kirjoittamisessa ja talvella hän pystyi menemään kouluun. Hän oli paljon vanhempi kuin muut, mutta opettajat ja luokkakaverit pitivät hänestä paljon, koska hän oli rohkea ja päättäväinen.

Nyt Martinko pystyi menemään kirkkoon. Kesällä hän lähetti Jozkon kirkkoon, koska hänen piti huolehtia eläimistä. Jozko kertoi hänelle kaikista, mitä kirkossa oli tapahtunut, ja opetti hänelle kaikki laulut.

Martinko iloitsi mahdollisuudesta käydä kirkossa. Yksikään sunnuntai ei jäänyt väliin. Miten kauniisti hän lauloikaan – koko sydämehtään, koska hän rakasti Jumalaa ja hänen Poikaansa Jeesusta niin paljon. Hän oli onnellinen voidessaan lukea Uutta testamenttia, jonka kylässä käynyt kauppias oli antanut hänelle ja Jozkalle. He olivat saaneet myös kauniita kuvia.

Martinko ei ollut enää surullinen. Hän lauloi laulamalla ollessaan. Hänen sydämensä oli täynnä rakkautta Jeesusta kohtaan ja hän halusi nähdä Jeesuksen ja olla hänen kanssaan. Hän pohdiskeli ääneen: ”Milloinkahan se tapahtuu? Milloin Jeesus tulee hakemaan minua? Aamulla vai illalla?” Metsän kaiku vastasi hänelle: ”...illalla, illalla...” ja hän piti sitä vastauksena ja oli hyvin onnellinen.

Kuva 5

Kyläläiset rakastivat ja kunnioittivat Martinkoa. He näkivät hänen tekevän hyvää työtä ja muissakin asioissa hän oli esimerkkinä muille. Martinko tiesi, että Jumala näki hänet ja tiesi kaiken, eikä hän halunnut tehdä Jumalaa murheelliseksi. Hän kehotti muitakin tottelemaan Jumalaa.

Martinkon ansiosta kyläläiset alkoivat ajatella Jumalaa ja hänen käskyjään. Jos olet antanut elämäsi Jeesukselle ja rakastat häntä, todistaako elämäsi siitä? Elätkö niin, että Jeesus on tyytyväinen ja niin, että

vanhempasi, opettajasi ja ystäväsi näkevät, että käytöksesi ja puheesi ovat muuttuneet? Yritätkö välttää syntiä ja kehotat muitakin olemaan tottelevaisia ja pyytämään Jeesusta elämäänsä?

Martinko ei tehnyt koreja sunnuntaisin ja pukeutui siististi, vaikka ei olisikaan päässyt kirkkoon. ”Metsässäkin on sunnuntai ja Jumala näkee minut myös täällä”, hänellä oli tapana sanoa. Hän istui kivellä ja luki Uutta testamenttia ja lauloi. Niin hän vietti sunnuntaita ja piti sitä erityisenä Jumalan päivänä.

Lukiessaan Uutta testamenttia Martinko pääsi Raamatun viimeiseen kirjaan nimeltä Johanneksen ilmestys. Hän oppi monia asioita taivaasta. Hän luki, että Jumala valmistaa uutta taivasta ja uutta maata omilleen, ja että Jeesus meni taivaaseen valmistamaan meille paikkaa. Tässä uudessa maailmassa on suuri kaupunki, joka on tehty kallisarvoisista kivistä. Kaupungissa on 12 porttia. Jokainen portti on tehty helmestä ja kadut on päällystetty kullalla. Jeesuksella on siellä kultainen valtaistuin ja hän on omiensa kuningas. Kaupungin ihmiset palvelevat häntä ja näkevät hänet sekä Isän Jumalan ja elävät ikuisesti kaupungissa. Martinko luki, että vain ne, joiden nimet on kirjoitettu Elämän Kirjaan, pääsevät kaupunkiin.

Pelko täytti hänet. Hän ajatteli: ”Kuka tietää, onko minun nimeni kirjoitettu siihen kirjaan?” Hän polvistui ja rukoili: ”Jeesus, sinä sanoit, että annat meille kaiken, mitä rukoilemme, joten pyydän, että kirjoitat nimeni siihen kirjaan. Haluan tulla luoksesi ja palvella sinua ikuisesti, koska rakastit minua ja kuolit puolestani.” Martinko uskoi, että Jeesus oli kuullut hänen rukouksensa ja että hänen nimensä oli kirjoitettu Elämän Kirjaan. Niinpä hänkin pääsisi helmiporttien ja kultakatuja kaupunkiin. Hän oli siitä ikionnellinen.

Tiedätkö, onko sinun nimesi kirjoitettu Elämän Kirjaan? Jos tiedät, kiitä Jumalaa siitä ja palvele häntä uskollisesti. Kerro toisillekin, että Jumala rakastaa heitä niin paljon, että antoi ainokaisen Poikansa kuolla heidän syntiensä tähden, jotta he voisivat elää hänen kanssaan ikuisesti. Muistatko raamatunjakeen, joka puhuu tästä?

(Sano raamatunlause yhdessä lasten kanssa havaintovälineen avulla ja anna heidän sitten sanoa se myös yksin.)

Jos et ole varma, onko nimesi kirjoitettu Elämän Kirjaan, Jeesus vakuuttaa meille näin: ”*Sitä joka luokseni tulee, minä en heitä pois*” (Job. 6:37). Hän kuoli tähtesi ja tahtoo antaa sinulle anteeksi. Voit tunnustaa syntisi Jeesukselle. Kuten Martinkokin, voit sanoa antavasi elämäsi Jeesukselle ja pyytää häntä kirjoittamaan nimesi Elämän Kirjaan. Hän tekee niin, koska hän lupaa: ”*Joka...avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän*” (Ilm. 3:20).

Jos kutsut Jeesuksen elämäsi, elät hänen kanssaan ikuisesti. Jos sinulla on kysyttävää tästä ja haluaisit jutella kanssani, tule kerhon loputtua (*kerro mihin*), niin voin auttaa sinua.

Kuva 6

Poikien kotina toimiva maja oli hyvin vanha. Jozko pelästyi, kun yksi seinistä alkoi kallistua sisäänpäin. Maja voisi romahtaa heidän päälle. Sitä piti pystyssä vain iso kivi, jota vasten maja oli rakennettu. Ihmiset neuvoivat heitä nukkumaan puuvajassa. Jos maja sortuisi, he eivät vahingoittuisi. Pojat ottivat ainoan peittonsa ja muuttivat nukkumaan vajaan.

Kesä oli märkä. Martinkolla oli enemmän karjaa hoidettavanaan kuin yleensä, ja karitsoita syntyi paljon. Molemmilla pojilla oli paljon työtä. Jozko auttoi metsänhoitajan talossa ja Martinko huolehti yksin karjasta.

Eräänä iltana Jozko työskenteli myöhäisempään kuin tavallisesti ja Martinkon piti ajaa eläimet yksin takaisin kylään. Karja oli ollut hyvin kärsimätöntä sinä päivänä. Kun Martinko saapui kylään, hän huomasi, että yksi lammas puuttui. Se oli myllärin vaimon lammas. Hän nimitteli ja moitti Martinkoa kaikenlaisilla rumilla nimillä. Hän jopa kertoi Martinkolle, ettei tämä kuulunut kylään ja että tämä vain vahingoitti kyläläisiä.

Martinko seiso hiljaa eikä tiennyt mitä tehdä. Hän oli pahoillaan, että oli saanut myllärin vaimon vihastumaan, mutta vielä enemmän hän oli pahoillaan siitä, että lammas oli kateissa. Hän oli niin huolissaan lampaasta, että alkoi itkeä. Hän juoksi takaisin metsään etsimään lammasta.

Oli aika pimeää, vain kuu valaisi tietä. Martinko juoksi pysähtymättä, kunnes tuli metsäaukiolle. Hiestä märkänä hän paneutui maahan odottamaan hengityksensä tasaantumista. Hetken päästä hän alkoi etsiä lammasta ja kutsui sitä. Pitkän aikaa hän huuteli aivan turhaan, kaikkialla oli hiljaista. Hän kutsui lammasta itkuisella äänellä ja vihdoin kaukaa kuului pieni määkäisy.

Helpottuneena Martinko kutsui lammasta rauhoittavasti samalla, kun lähti kulkemaan äänen suuntaan. Hän kulki pensaiden ja tiheikköjen läpi, hyppeli puunrunkojen ja juurien yli. Hän ei edes huomannut kaatumisiaan eikä kompasteluita. Hänen jalkoihinsa tuli haavoja ja mustelmia, mutta hän ei huomannut niitä. Hän vain etsi ja kutsui lammasta. Lopulta hän löysi lampaan kivikosta. Sen villa oli takertunut piikkeihin. Se ei pystynyt liikkumaan. Jos Martinko ei saisi lammasta pois kivikosta, se kuolisi.

Martinko seiso hiljaa paikallaan ja kuuli sisäisen äänen sanovan: *”Juuri sitä, mikä on kadonnut, Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan” (Job. 19:10)*. Nyt hän ymmärsi jakeen! Juuri niin kuin lammas ei pystynyt pääsemään pois kivikosta, syntiset ihmiset eivät koskaan pystyneet kiipeämään taivaaseen. Piikkipensaat pitelivät lammasta lujasti kiinni ja synty ja paholainen pitelevät ihmisiä kiinni. Sen vuoksi Jeesus tuli. Hän kutsuu ja se, joka vastaa hänen kutsuunsa, etsitään, löydetään ja tuodaan Jeesuksen luo.

Martinko lähti laskeutumaan varovasti kivikkoon lammasta kohti. Yhtäkkiä kivi lähti liikkeelle hänen jalkansa alta. Martinko päätti laskeutua vain käsiensä varassa, ettei lammas vahingoittuisi. Yhtäkkiä kivi, josta hän piti kiinni oikealla kädellään, irtosi ja lähti vyörymään alaspäin. Jos toinen kivi, josta hän piti kiinni vasemmalla kädellään, lähtisi myös liikkeelle, lammas kuolisi varmasti. Suojellakseen lammasta Martinko irrotti otteensa kivistä ja alkoi liukua alaspäin. Hän kuuli kivien vyöryvän ja hänen silmissään pimeni. Jostain kuului ääntä, kuin kaukaisten kellojen kuminaa. Sitten kaikki oli hiljaista. Hän ei tiennyt, kuinka kauan hiljaisuutta kesti.

Auringon noustessa Martinko tunsi jotain lämmintä kasvoillaan ja kuuli outoa, vinkuvaa ääntä. Hän avasi silmänsä ja näki koiransa Bundaksen kasvojensa yläpuolella. Bundaksen ulvonta oli ollut se outo, vinkuva ääni. Itkevä Jozko seiso i mäen päällä. Martinko muisti, mitä oli tapahtunut. Lammas makasi pensaikossa rauhallisena ja söi. Martinko oli melkein maksanut lampaasta omalla hengellään, juuri kuten Jeesuksenkin piti kuolla, kun hän halusi pelastaa meidät tuholta.

Kuva 7

Väsyneesti Martinko käveli takaisin kylään. Hän ei ollut syönyt mitään vuorokauteen ja hän oli maannut maassa koko yön, kunnes kaste peitti hänet aamulla. Kuitenkin hänen suurin ilonsa oli tuoda hyväkuntoinen lammas takaisin myllärin vaimolle.

Martinko ajatteli naisenkin olevan iloinen. Miten yllättynyt hän olikaan, kun kiittämisen sijasta myllärin vaimo moitti häntä jälleen ja toisetkin naiset valittivat sitä, että hän tuli niin myöhään hakemaan heidän eläimiään.

Martinko oli murheissaan näistä sanoista, enemmän murheissaan kuin mistään muusta elämänsä aikana. Jozko yritti tehdä kaikkensa piristääkseen ystävänsä, mutta ei onnistunut. Martinko ei halunnut laulaa, hän luki vain Raamattuaan. Raamattu aukeni paikasta, jossa juutalaiset halusivat kivittää Jeesuksen, koska hän paransi miehen lepopäivänä. Jeesus antoi heille kuitenkin anteeksi ja kuoli heidän puolestaan. Martinko päätti antaa myllärin vaimolle anteeksi. Silloin hänestä tuli taas oma vanha itsensä. Hän huolehti karjasta vieläkin paremmin kuin ennen ja oli suureksi avuksi Jozkolle ja muille ihmisille.

Jotkut asiat olivat nyt kuitenkin erilaisia. Hän ei pystynyt enää kiipeämään helposti puuhun. Kun hän ajoi lauman metsään, hänen piti levätä kolme kertaa matkan aikana. Hän söi tuskin mitään, mutta oli aina janoinen. Hänen kasvonsa näyttivät kalpeilta ja hänen silmänsä kiilsivät, aivan kuin kaksi tähteä.

Kun he olivat metsässä viimeistä kertaa ennen talven tuloa, oli vaikeaa sanoa hyvästejä. Martinkolla oli outo tunne, ettei hän näkisi tätä kaunista maailmaa enää koskaan. Aurinko paistoi metsässä ja jokai-

nen putoava lehti tuntui sanovan: ”Hyvää yötä Martinko! Emme näe sinua enää!” Ajaessaan laumaa metsästä hän katsoi useasti taakseen.

Kuva 8

Tultuaan kotiin Martinko ei halunnut syödä illallista. Jozko ja Martinko lukivat Raamattua yhdessä, rukoilivat ja menivät nukkumaan. He nukkuivat edelleenkin vajassa. Yö oli hyvin kylmä. Kukat olivat jo jäätyneet. Pojat makasivat saman peiton alla ja Jozko yski. Martinko oli huolissaan Jozkosta ja pelkäsi, että tämä vilustuisi. Hän peitteli Jozkon peitolla ja käpertyi itse vanhan viitan alle.

Oli niin kylmä, että hänen hampaansa kalisivat. Hän tunsi, kuinka kylmä valtasi hänen rintakehänsä, kylkensä ja lopulta koko vartalonsa. Hän ei tiennyt mitä tehdä. Hän halusi herättää Jozkon, muttei pystynyt puhumaan. Hän alkoi puhua Jeesukselle. Hän rukoili Jeesusta auttamaan. Heti hänen jäsenensä tulivat lämpimiksi ja hän alkoi hikoilla.

Samaan aikaan haudankaivaja käveli poikien vajan ohi. Kylässä oli tapana, että joka ilta kello 23 hän soitti torvea. Hän oli kotimatalla ja pysähtyi katsomaan poikia. Hän usein tarkasti, mitä heille kuuluu silloin, kun pojat jo nukkuivat. Hän yllättyi nähdessään Martinkon makaavan oljilla ja puhuvan jollekulle. Hänen otsansa ja poskensa tuntuivat tulisilta ja hänen silmänsä hehkuivat.

Haudankaivaja kuunteli hetken ja ajatteli pojan puhuvan unissaan. Hän ei tiennyt Martinkon puhuvan parhaalle ystävälleen Jeesukselle, joka oli hänen vierellään auttamassa. Haudankaivaja juoksi kylään. Hän herätti useita naisia ja he kaikki juoksivat Martinkon majalle. He veivät Martinkon kylään ja panivat hänet sänkyyn. Naiset valmistivat yrttiteetä.

Martinko tuli tajuihinsa ja kiitti heidän rakkaudestaan ja huolenpidostaan ja siitä, että he olivat antaneet Jozkon tulla asumaan hänen kanssaan. Martinko valitteli vain sitä, että hänen piti elää niin kauan maailmassa ilman Jumalaa. Että vaikka he tiesivät Jumalasta, he eivät olleet kertoneet hänelle Jumalasta. Hän moitti heitä vielä siitä, että he elivät aivan kuin Jumalaa ei olisi olemassakaan.

Haudankaivaja yritti piristää häntä sanomalla, että hän paranisi kyllä ja hoitaisi eläimiä taas keväällä. Myllärin vaimo lupasi rakennuttaa heille uuden majan, mutta Martinko tiesi, ettei tarvitsisi uutta majaa. Hän tiesi, että Jeesus oli tulossa hakemaan häntä kultaiseen kaupunkiin. Hän hyvästeli jokaisen, Jozkon viimeiseksi. Hän rohkaisi Jozkoa luottamaan Jeesukseen ja kertoi Jozkolle ensimmäisen raamatunjakkeen, jonka hän oli oppinut (*sano Job. 3:16 vielä kerran lasten kanssa*). Sitten hän nukahti, eikä enää koskaan herännyt.

Aamulla Jeesus vei hänet taivaan kotiin. Martinkon elämä maan päällä päättyi, mutta jatkuu taivaassa. Jokainen, joka antaa elämänsä Jeesukselle, saa elää Jeesuksen kanssa taivaassa ikuisesti.

Miten ohjaan lapsen Jeesuksen tuntemiseen

Varmista, että lapsi tietää

Jumalasta

Kuka Jumala on?

Jumala loi meidät. Hän puhuu meille Raamatussa. Jumala on pyhä ja puhdas. Hän rakastaa meitä.

Synnistä

Mitä synti on?

Synti on sitä, ettei tottele Jumalan käskyjä.

Se on vastoin Jumalan tahtoa.

Anna esimerkkejä asioista, jotka ovat syntiä.

Olemus ja teot ovat syntisiä. (Me teemme syntiä, koska olemme syntisiä.)

Synti ansaitsee rangaistuksen.

Pelastajasta

Kuka ainoastaan voi ottaa pois syntisi?

Jeesus, Jumalan Poika, kuoli ristillä syntisten puolesta.

Jeesus nousi kuolleista.

Hän hallitsee kaikkea.

Kerro, miten pelastutaan

Selitä, mitä Jumala haluaa meidän tekevän ja mitä Jumala tekee.

Käytä yhtä raamatunjaetta (esim. Joh. 1:12, 3:16, 6:37, Apt. 16:31, Room. 6:23 tai 10:13).

Mitä Jumala haluaa sinun tekevän?

Mitä Jumala tekee?

Kerro, että uskovan elämä ei aina ole helppoa.

Kysy: "Haluatko pyytää Jeesusta elämäsi nyt vai haluatko vielä miettiä asiaa?"

Rohkaise lasta rukoilemaan ääneen (jos hän on valmis tulemaan Jeesuksen luo).

Kerro pelastusvarmuudesta

Palaa jakeeseen, jota käytit.

Kerro elämänmuutoksesta.

Kerro lapselle, mistä asioista jokainen Jeesukseen sydämestään uskova voi olla varma.

Anna (myöhemmin) ohjeita uskovan elämästä

Lue ja noudata Raamattua.

Puhu Jumalalle, taivaalliselle Isällemme.

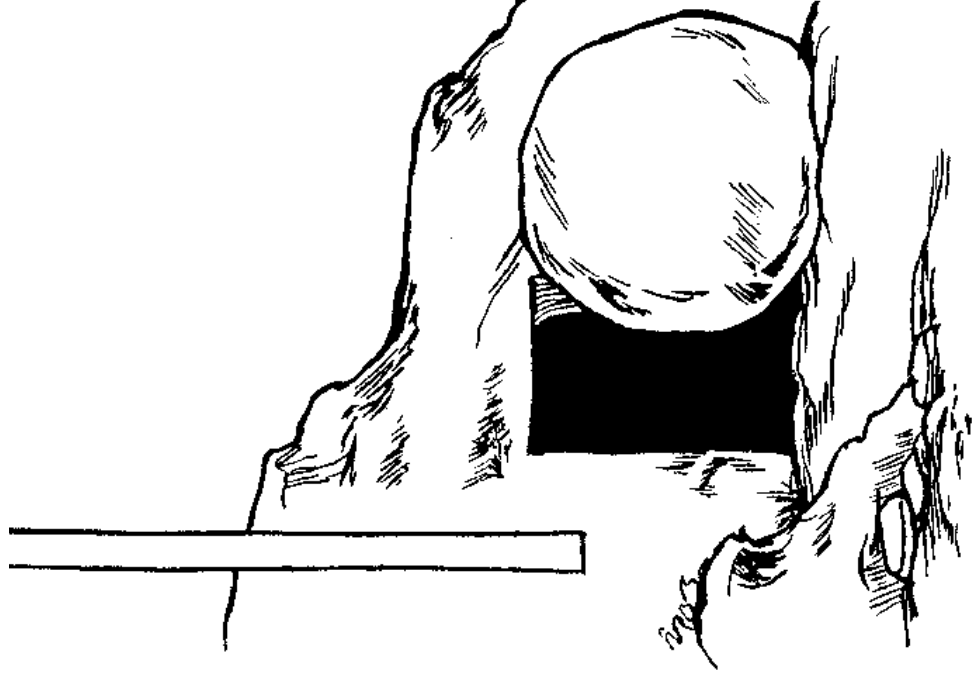
Kerro muille, mitä Jeesus on tehnyt sinulle.

Pyydä Jumalaa antamaan anteeksi, kun teet syntiä.

Tapaa toisia uskovia.

Muista Jumalan lupaus: "Minä en sinua jätä" (Hepr. 13:5)

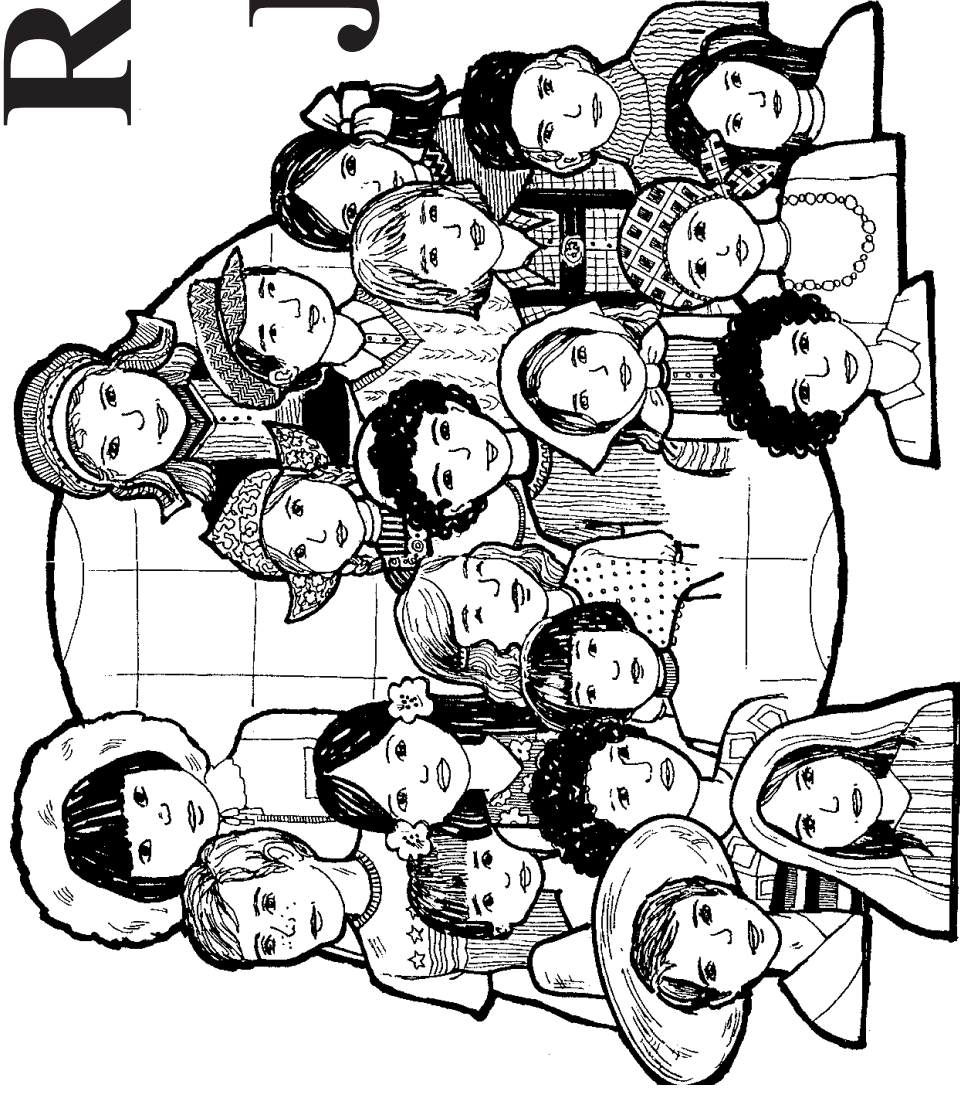
**Jumala on rakastanut
maailmaa niin
paljon, että
antoi ainoan
Poikansa,**

**jottei yksikään,
joka häneen uskoo,
joutuisi kadootukseen,
vaan saisi
iankaikkisen elämän.**

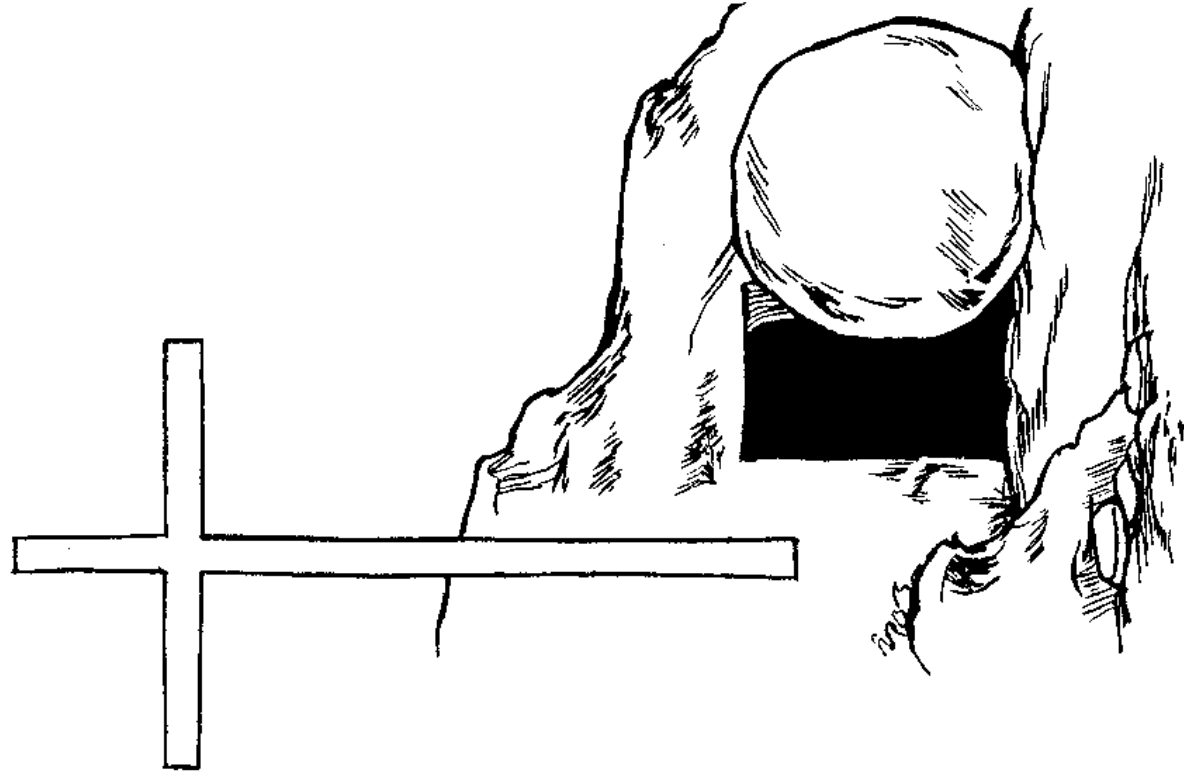
Joh. 3:16

**Rakkaat ovat
Jeesukselle
kaikki
lapset
maailman.**

**Tummat niin kuin
valkeat, keltaiset ja
ruskeat, rakkaat ovat**

**Jeesukselle
lapset maan.**

**Lunasti hän
kuolemallaan
kaikki lapset
maailman,**

**tummat niin kuin
valkeat, keltaiset ja
ruskeat, lunasti hän
kuolemallaan lapset
maan.**

Rakkaat ovat Jeesukselle

GEO. F. ROOT

1. Rak-kaat o- vat Jee-suk-sel- le kaik- ki lap-set maa-il-
man. Tum- mat niin - kuin val - ke - at, kel - tai-
set ja rus- ke-at, rak-kaat o-vat Jee-suk-sel-le lap-set maan.

The musical score is written in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of three systems of music. Each system has a vocal line in the treble clef and a bass line in the bass clef. Chord symbols (D, A, G) are placed above the vocal line. The lyrics are in Finnish and are aligned with the notes of the vocal line.

Lunasti hän kuolemallaan
kaikki lapset maailman.
Tummat niinkuin valkeat
keltaiset ja ruskeat.
Lunasti hän kuolemallaan
lapset maan.